

جشنواره با تمام این حواشی، زنده و پویا برگزار شد. هر چند که جای بسیاری از هنرمندان در آن خالی بود، اما جشنواره برقرار بود و اگر نگوئیم نسبت به سال قبل بسیار پر شورتر بوده اما به لحاظ استقبال از سال قبل چیزی کم نداشت

را از طریق اینستاگرام ایراد کرد و رسماً به جمع تحریر کنندگان جشنواره پیوست. او که امسال فیلمش در فهرست آثار راه یافته به جشنواره فجر قرار داشت مدعی شد هیچ علاقهای به حضور در این جشنواره ندارد و با خونبار توصیف کردن جشنواره امسال گفته تهیه کننده فیلم، مالک آن است و خودش فقط می تواند درخواست حضور یا عدم حضور در جشنواره را داشته باشد. البته برخی از هنرمندان هم بودند که به دلایل شخصی امکان حضور در جشنواره را نداشتند. کسانی مثل علی نصیریان که به دلیل کهنوت سن و بیماری طی نامه ای از شرکت در جشنواره فجر عذرخواهی کرد. نامه ای که قرار بود خصوصی باشد و به دست دبیر جشنواره برسد اما با شیطنت برخی علنی شد تا در راستای تحریمی های جشنواره مصادره شود. جشنواره با تمام این حواشی، زنده و پویا برگزار شد. هر چند که جای بسیاری از هنرمندان در آن خالی بود، اما جشنواره برقرار بود و اگر نگوئیم نسبت به سال قبل بسیار پر شورتر بوده اما به لحاظ استقبال از سال قبل چیزی کم نداشت. کاربران توییتری فضای مجازی با انتشار تصاویر استقبال مردمی از جشنواره و حضور برخی هنرمندان مطرح، از شکست پروژه تحریم جشنواره فجر خبر دادند.

بهر روز افخمی: تعطیلی جشنواره شدنی نیست!

مردم آمدند و سینماها پر بود و مردم و اهالی رسانه در کاخ جشنواره منتظر بودند تا هنرمندانشان در نشست های خبری حاضر شوند تا از حال و هوای فیلم های شان بگویند اما هنرمندان به اسم حمایت از مردم نیامدند و برای مخاطبان هنوز سؤال است که آیا واقعاً مردم بهانه عدم حضور آنها بودند یا در دل سینمای ایران جریان دیگری خارج از حاکمیت و مردم وجود دارد که باید منافع پاب میل آنها تأمین شود؟ به گفته افخمی «تعطیلی جشنواره شدنی نیست و اگر همه کسانی که وارد بحث تحریم شده اند هم شرکت نکنند باز هم جشنواره در حال برگزار شدن است.» شاید تنها منفعت این تحریم ها آن باشد که جامعه هنری اهل نفاق خود را می شناسد، کسانی که امروز سینما را تحریم کردند و فردا با فیلم تازه ای به دنبال منافع خود باز می گردند.

دموکراسی در پذیرش حضور و یا عدم حضور در جشنواره با حداقل تعیین موضع در خصوص این حواشی معنا پیدا می کند، چرا که بحث تحریم امسال موضوعی بود که جبهه دار آن شبکه های معاند بودند و برخی هنرمندان هم آب در هاون آن ریختند. به گفته ملیکا متولی پور بازیگر سینما، تئاتر و مجری برنامه های تلویزیونی، هنرمندان باید بپذیرند که نباید به اصطلاح نمک خورد و نمکدان را شکست. هر کسی خواست می تواند این نمک را نخورد اما می تواند آن را کنار بگذارد و لازم نیست حتماً دست به شکستن آن بزند. با تمام این تفاسیر امسال برخی از هنرمندان در جشنواره حضور داشتند و برخی نیامدند و گروهی دیگر دشمنی خود را با جشنواره علناً آشکار کردند، اما آنچه مسلم است این است که آثار این سینماگران در همین بازار داخلی خریدار دارد و تنها بودجه های سرسام آور دولتی است که حاضر است پول پای فیلم های آنها بریزد و آنها را که در دوره های قبل از سینما جدا شده اند و برای خود، کانون فیلمسازان مستقل را تشکیل داده اند هم در نهایت هیچ خریداری پیدا نکردند و فراموش شدند. این اوضاع تا آنجا پیش رفته است که امروز با تشکیل کانون فیلمسازان با فحاشی به سینمای ایران و خوش رقصی برای دشمنان، امرار معاش می کنند. با همه اینها جشنواره امسال به پایان رسید اما هنرمندان و سینماگران باید با دیدی باز موضع خود را در این بازار منفعت طلبی مشخص کنند که آنها هنرمند چه کشوری، چه مردمی و چه نظامی اند.

اگر تحریم می کنید از هر گونه حضور در شئون مختلف سینمای ایران هم خودداری کنید

و با این اظهار نظر نشان می دهد که حرف های سهرابی در حد یک ایده باقی خواهد ماند. هر چند که حواشی صحبت های سهرابی به روز اختتامیه جشنواره فجر هم کشید. زمانی که مجید صالحی برای دریافت سیمرغ بهترین بازیگر نقش اول مرد به روی سکو آمد و گفت: یکی از مدیرانی که بسیار او را دوست می دارم و از دوستان من است، در ایام برگزاری جشنواره فجر کمی احساسی برخورد کرد و گفت کسانی که در این مراسم حاضر نشده اند تا زمانی که این نظام با برجا است دیگر در هیچ فیلمی بازی نخواهند کرد و اجازه ساخت فیلم نیز به آنان داده نخواهد شد. او با اشاره به اظهارات سهرابی افزود: «یک روزهایی حاکمان خوب نیست و قرار نیست از ریشه همدیگر را بزنیم و باید همدرد همدیگر باشیم. ما نباید خود را مالک چیزی بدانیم، نباید به کسی بگوئیم که باید از این کشور بروی چرا که همه ما برای این آب و خاکیم و همه مال ایران هستیم.»

روح الله سهرابی در مقابل این مواضع اعلام کرد که اگر سینماگران فرصت جشنواره را مختنم شمرده و با بهره جویی از آن وارد ژست تحریم و به عبارت بهتر، مبارزه نرم شده اند، این رویکرد چنانچه انتخاب از روی اختیار باشد به خودی خود بلا اشکال است، اما ناگزیر ملاحظات و قواعد بعدی را به دنبال خواهد داشت و مادامی که نظام جمهوری اسلامی برقرار است از هرگونه حضور در شئون مختلف سینمای ایران اعم از پشت دوربین، جلوی دوربین، پس تولید و... خودداری کنند. این اظهار نظر در حالی است که محمد خزاعی در سازمان سینمایی موضع دیگری در قبال تحریم کنندگان دارد. محمد خزاعی در جریان جشنواره فجر اعلام کرد که برای هنرمندانی که جشنواره را تحریم کرده اند هیچ محدودیتی نیست. این سخنان خزاعی در حالی بود که این شائبه به وجود آمد که مدیریت سینمایی قائل به ایجاد محدودیت برای سینماگران معترض در ماه های اخیر است

تبعیت نکنند تهدید نیز می کنند. اکثر اعضای این کانون، گروهی از فیلمسازان سابق اند که با وجود مهاجرت و اقامت در خارج از کشور اما در کار خود ناکام مانده اند و بساط تکدی گری جدیدی برای خود راه انداخته اند. اکثر این افراد حتی برای سینما دوستان حرفه ای هم نا آشنا هستند و برخی هم مانند عبدالرضا کاهانی بعد از چند فیلم ضعیف و بی مخاطب مهاجرت کردند تا بتوانند به موفقیتی برسند اما بیشتر شکست خوردند. این کانون، احتمالاً طرح جدیدی توسط این فعالان سابق سینمایی است تا با فحاشی علیه ایران، از نهادهای امنیتی و سیاسی خارج از کشور، مبلغی دریافت کنند تا جبران ناکامی در کار هنری باشد. در همین راستا کانون فیلمسازان مستقل ایران با صدور بیانیه ای از جشنواره ها و سازمان های سینمایی جهان خواست که با تحریم جشنواره فیلم فجر در کنار معترضان ایرانی بایستند و پیام «زن، زندگی، آزادی» را به گوش جهانیان برسانند.

این کانون در بیانیه ای که روز جمعه نهم دی ماه منتشر کرد، برگزاری این جشنواره را «بخشی جدایی ناپذیر از سیاست های فرهنگی سرکوبگرانه جمهوری اسلامی» دانسته و تأکید کرده است که حکومت فعلی از همان آغاز، با سینماگران دشمن بوده و امروز روز مبارزه است. آنها در حاشیه جشنواره امسال در پایان بیانیه خود از جشنواره ها و سازمان های سینمایی سراسر جهان خواسته است: «با اعلام علنی تحریم جشنواره فیلم فجر، در افشای ترندهای تبلیغاتی رژیم ما همراه شوند، تا فیلمسازان، تهیه کنندگان و نمایندگان سینمای کشورهای دنیا از عواقب شرکت در این جشنواره، چه با ارائه یک فیلم، چه به عنوان میهمان یا داور، آگاه باشند.» تهدیدی که برخی هنرمندان را ترسانده تا از سینما فاصله بگیرند و حتی علناً جشنواره را تحریم کنند.

اولین چراغ حضور سلبریتی ها را مصطفی زمانی روشن کرد

با تمام این تفاسیر اغلب هنرمندان به دلیل تهدیدها و حواشی پشت صحنه عرصه هنر ترجیح دادند خود را از حرف و حدیث های بعد از حضور در جشنواره دور نگه دارند و در این رویداد شرکت نکنند. آنها می گویند که آمدن یا جوانان جوئی نامی بودند که از این فرصت استفاده کردند و قاب دوربین ها را به سمت خود متمرکز کردند و یا تک و توک بازیگران مشهوری هم بودند همچون مصطفی زمانی که با حضورش در سومین روز جشنواره، اولین چراغ حضور سلبریتی ها را در جشنواره روشن کرد. مصطفی زمانی که با فیلم «عطر آلود در جشنواره حضور داشت به دور از هرگونه حاشیه ای آمد تا به احترام مردم و سینمای کشورش، پاسخگوی سؤالات نمایندگان مردم یعنی اهل رسانه باشد. همان طور که آزاده زارعی علت حضورش را احترام به مردم و اصحاب هنر و رسانه عنوان کرد و هنرپیشگی شغل من است و من پاسدار شغل خود هستم. موضوعی که فرزند حسنی، بازیگر فیلم «هایپاور» هم به آن اذعان کرد و گفت: من سالیان سال در این جشنواره حضور داشتم. سال های پر فراز و نشیب، جلسه های خبری را گردانده ام. امسال هم به دلیل فیلمی که بازی کردم وظیفه دارم در مقابل شما حاضر باشم و به سؤالات شما پاسخ دهم.

او در ادامه، علت حضور نداشتن سایر بازیگران را بی احترامی به اهالی رسانه و مردم عنوان کرد و گفت: شرکت در نشست خبری وظیفه بازیگران است. اتابک نادری نیز در نشست خبری فیلم هایپاور گفت: سینما و تئاتر خانه بازیگران است و اعتقاد دارم اگر دلخور هم باشیم خانه را نباید ترک کنیم.

ابوالفضل پورعرب: من معنای تحریم را نمی فهمم

در کنار این بازیگران، بزرگانی همچون رضا کیانیان

هم بودند که با پیام «من جشنواره را تحریم نمی کنم» بزرگی خود را اثبات کردند. اگرچه در ادامه، کیانیان با این لفظ که من می توانم مخالفانم را تحمل کنم تلاش کرده تا حواشی بعد از این اظهار نظر را از خود دور کند. اما ابوالفضل پورعرب در روز پنجم جشنواره در کاخ برگزاری حضور پیدا کرد و به دور از هرگونه ابایی گفت: من معنای تحریم را نمی فهمم. چرا که یکی از تفریحات مردم سینما است و حق نداریم این را از آنها بگیریم. علت تحریم چیست؟ اعتراض وجود دارد اما با تحریم که مشکلات حل نمی شود! کسانی که جشنواره را تحریم می کنند، عده ای دیگری جای آنها را قطعاً خواهند گرفت!

فخیم زاده نیز درباره این فضا سازی هایی که با هدف خاموش کردن و یا بی رونق کردن سینمای ایران انجام شده، می گوید: جشنواره فجر چراغ نفتی نیست که با یک فوت خاموش شود، این جشنواره ملی سال ها برقرار بوده و ریشه پیدا کرده و با این تحریمات بی رونق نمی شود.

در کنار همه اینها کسی هم مثل تهیه کننده فیلم «چرا گریه نمی کنی؟» بود که پشت تریبون جشنواره آمد و از حضور در جشنواره دفاع کرد. رضا محقق تهیه کننده این فیلم سینمایی ضمن انتقاد شدید از بازیگران این فیلم که بیانیه تحریم جشنواره فجر را امضا کرده اند، گفت: شما آبروی آزادی را برده اید!

سیدرضا محقق: شما پیراهن عزتمند آزادی را به یک ذلت تبدیل کرده اید!

وی درباره موضع گیری اعتراضی بازیگران اصلی این فیلم و صدور بیانیه ای از سوی آنها با هدف تحریم جشنواره

